

Ewas krönika nr 3 NOG MED FÖRSLAG!

Det börjar bli farsartat med alla olika utredningar som presenterats från offentligt håll kring form- och designområdet. Nu senast har vi tillsammans med 388 andra remissinstanser fått den nätta 900-sidiga Kulturutredningen att ta ställning till. I den del som berör vårt område föreslås ett nytt hopkok; en myndighet där Arkitekturmuseet ska ingå tillsammans med Riksställningar, Riksantikvarieämbetet, Statens konstråd och Nämnden för hemslöjdsfrågor. Inte nog med det. Dessutom föreslås bildandet av en ny organisationskommitté för att kunna genomföra förändringen.

Samtidigt håller Arkitekturmuseet som bäst på att landa i sin nya roll till följd av regeringsbeslutet i höstas om att utvidga museets uppdrag. Ett beslut som byggde på den tidigare rapporten från rådet för Arkitektur, form och design. Beslutet innebar också att en ny chef tillsattes för Arkitekturmuseet med uttryckligt uppdrag från Kulturdepartementets ledning att sätta Arkitekturmuseet på kartan och att skapa en kraftfull mötesplats för hela området för publiken. Något som vi från Svensk Form tillstyrkte och tror på, trots att det för vår del innebar smärtsamma följder personellt och ekonomiskt. Det är inte seriöst att bara några månader senare föreslå ytterligare en omorganisation. Vi kommer att protestera högljutt mot förslaget om en ny myndighet i "sfären för frågor om samtid, historia och livsmiljö". Vi kan inte ur resonemanget se att det löser något problem eller bidrar till en större tydlighet eller mångfald i ett medborgarperspektiv. Nu behövs arbetsro för att äntligen få arbeta operativt. Nog med förslag. Det handlar inte om bekvämlighet, utan just om medborgarperspektivet, om allmänhetens intresse av att svensk arkitektur, form och design, i Stockholm får en fast förankring. Endast så kan utställningsverksamheten ta höjd. Endast så skapas förutsättningar för en effektiv, utåtriktad programverksamhet som kan skapa engagemang och kunskap om vår gemensamma miljö.

I färskt minne har vi flera resultatlösa utredningar. För bara ett par år sedan satt vi tillsammans med Stockholms stad och detaljplanerade inredningen i Designens hus vid Telefonplan. En årlig insats på 15 miljoner vardera från stad och stat skulle skjutas till verksamheten med Svensk Form vid rodret vid ett efterlängt designcenter. Ungefär samtidigt deklarerade statsministern i höstproppen att förutsättningarna för ett Formmuseum bakom Nationalmuseum skulle utredas och en arkitektävling utlysas. Utredningen inleddes och olika scenarios presenterades i optimistisk anda. Sen kom valet. Nya kulturministern begärde en rapport om vissa fastighets- och museifrågor, där utredaren tillstyrkte designcenterplanerna på Telefonplan. Men det blev inget designcenter, inget Formmuseum och inga nya pengar. Synd på alla mantimmar, tankegods och ekonomiska resurser. Resultatet blev Arkitekturmuseets vidgade uppdrag. En minivariant, ett steg på vägen. Behåll åtminstone den kompassriktningen ett tag!

Fick nyss i handen Stockholm stads förslag till nya riktlinjer för Telefonplan. Byggt på den gamla visionen för 2030, ett "Stockholm i världsklass". Nu ska en handlingsplan fram utifrån densamma: "Telefonplan ska vara internationellt känd som den plats som driver skandinavisk design och innovation framåt". Blir intressant att se hur det ska genomföras. Konstfack är ett självklart nav och där finns många duktiga entreprenörer. Vilka är de andra aktörerna, vem betalar? Det är verkligen synd att vårt tag redan passerat.

Våra nordiska grannländer har tagit fastare grepp. Sverige brukade stå sig väl i jämförelse, men idag är vi omsprungna. Vad hände, gick luften ur efter Designåret? Färdigsatsat, trots mätbara framgångar? Från nästa år har Svensk Form ca 2 miljoner för att främja svensk design nationellt och internationellt. Våra kollegor inom SVID fick i elfte timmen besked om bibehållet bidrag på 12 miljoner under innevarande år, men vad som händer från 2010 vet man inte, när de sväljs av stora Tillväxtverket. Mina nordiska kollegor uttryckte förvåning över hur lite man satsar i Sverige. De förfogar över åtskilligt fler statliga miljoner med Norge i täten. Till och med Island satsar på design som optimistisk utvecklingskraft mitt i den ekonomiska krisen.

Även om det blåser snålt nationellt får vi inte ge upp. Likt dvärgbjörkens är våra rötter fast förankrade. Vi gläder oss åt framgångarna och stödet i regionerna. Och ute i världen är efterfrågan och respekten för svensk design, med sina humanistiska perspektiv, kanske större än någonsin. Önskar bara att man från officiellt håll förstod att förvalta detta kapital.